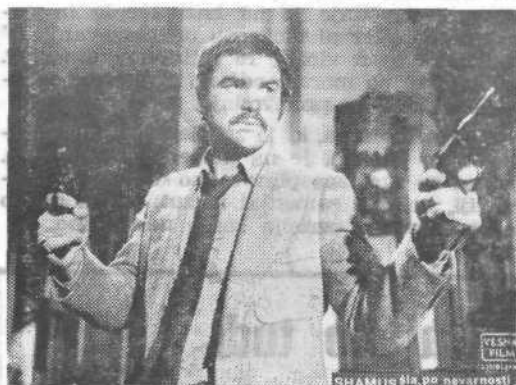

KINO

Bližajoče poletje nam prinaša tudi v kinematografske dvorane določeno sprostitev. V kinu Šiška se to začenja z italijanskim filmom **CASTIVREDNI GANGSTER**, ki nam po dolgem času predstavi še vedno zelo mladostnega ameriškega igralca Kirka Douglasa, ki igra vlogo vlomilca — strokovnjaka za odpiranje najbolj zapletenih blagajn. V tem filmu, ki ga je režiral Michele Lupo, mu pomagata še Florinda Bolkan in priljubljeni filmski »akrobat« Giuliano Gemma.

Ameriški film **BILLY DVA KLOBUKA** je nastal lansko leto, to pomeni da gre za film najnovejše ameriške produkcije. Režiser filma je med ljubitelji ameriških kavbojk manj znan, zato pa tem bolj uspešen. Gre za režiserja Teda Kotcheffa, ki je prvi ameriški režiser indijanskega rodu. Zato smemo verjeti, da je ta filmski žanr zdaj menda že v pravih rokah. Za nosilca glavne vloge si je režiser izbral starega preizkušenega ameriškega igralca Gregoryja Pecka, vse ostale vloge pa igrajo nova ameriška filmska imena, kot so na primer Desy Arnaz, Jack Warden, Barbara Allen.

Kmalu zatem se boste — spet po dolgem času — seznanili s starim filmskim znancom, igralcem Glenom Fordom v ameriški kavbojki **SANTEE** v korektni režiji Barryja Nelsona. To je pravzaprav malce tragična zgodba o mladem fantu Jodyju, katerega oče je bandit in ga še s tremi pajdaši preganja takoiimenovani »lovce na glave« po imenu Santee. Leta pred fantovimi očmi ubije njegovega očeta, ko pa ostane sirota, se tako naveže na Santeeja, da ga ta vzame za svojega. Film torej, ki bi bil rad bolj resen in vsebinsko izrazitejši od svojih poprečnih vrstnikov. Če mu je to uspelo, boste sami presodili.

Tu nazadnje se bomo srečali — verjeli ali pa ne! — s skrivnostnim agentom, ki ima pred slavnim imenom James Bond še številko 007, skratka: z angleškim filmom **JAMES BOND 007 — ŽIVI IN PUSTI UMRETI**. Ko so se na en dan zgodili kar trije umori, je dobil James Bond nalogo, da poišče človeka z imenom Mr. Big, vladarja podzemlja v New Yorku. Toda ta lov je bil neuspešen in Bond je moral odpotovati na Karibsko otočje, da bi tam srečal dr. Kanango. Kasneje se je lov nadaljeval še v New Orleansu, se z avtomobila preselil v helikopter, od tam pa na divje dirkalne čolne. Novi film o Bondovih dogodivščinah je tokrat napeta, malce ironično obarvana komedija, kjer se z naglico vrstijo srhljivi in komični prizori. Seveda pa je mož številka ena v tem filmu pri nas že slavni in popularni »svetnik« Simon Templar Roger Moore. Kot rečeno: film za ljubitelje akcije, pa nič manj zanimiv tudi za ljubitelje tako imenovane »krimi-komedije«.

„Poboljšal se bom“

Ceravno to le nerad priznam, sem zadnjič odkril, da sem včasih prav nevzdržen, da ne rečem — že kar malo zopr in da je že skrajni čas, da se v odnosih do svojih najbližjih spremenim.

Bil sem pred dnevi v bifeju ob samopostrežni trgovini, nekaj minut čez sedmo uro je bilo. Naročil sem kavo in kot bi mignil, sem jo tudi dobil. Takrat se je začelo! Namreč, jaz sem začel, da je moja kava hladna ... In nato je začela ona: kako si drznem reči kaj takega, ko pa ona vendar popolnoma dobro ve, da je to kavo danes že dvakrat pogrela in da zato pač ne more biti hladna.

In ko sem jo tako gledal, sem bil kar jezen nase. Kaj za vraga se moram vedno vmešavati v stvari, ki me nič ne brigajo. Še bolj neprijetno pa mi je bilo ob dejstvu, da je revica kavo pogrela celo dvakrat in ne enkrat, kot to dela verjetno običajno ... Sram te bodi, sem si rekel in odšel.

In šel sem k sosednji gostilni, da bi popil nekaj na jezo. Ker pa se mi je zahotelo tudi cigaret, sem si naročil eno škatlico Zeta. Nameral sem jo plačati, zato sem poklical šefa, ki je to prijetno nalogo, vsaj tako se mi je dozdevalo, opravljal zelo elegantno, da ne rečem skoraj ritualno. Naročil sem torej tudi cigarete, Zeta, sem ga opomnil.

Zeta!? je začudeno dejal, kot da bi bile najmanj prepovedane. Koliko pa stanejo, me je ošinil strogo, jaz pa manj strogo nazaj, da tega res ne vem, ker da danes cene vendar tako skačejo ... In takrat se je (danes že drugič) začelo! Kako si drznem kaditi cigarete, če niti ne vem koliko stanejo, sem jih slišal ... Jaz sem hotel seveda na to odgovoriti, pa sem si zadnji trenutek premislil, ker sem vedel, da bi mi bilo pozneje spet žal.

Ko sedaj, po nekaj dneh, razmišljam o tem, spoznavam, da je imel šef vendar prav. Ja, kam bi pa vendar prišli, če bi moral vedeti za cene vseh cigaret. In tako sem se odločil, da bom od sedaj naprej vedno strpen. Pil bom hladne kave, vedno pa, kadar si bom drznil kupiti še kje cigarete, se bom predhodno pozanimal za njihovo ceno ...

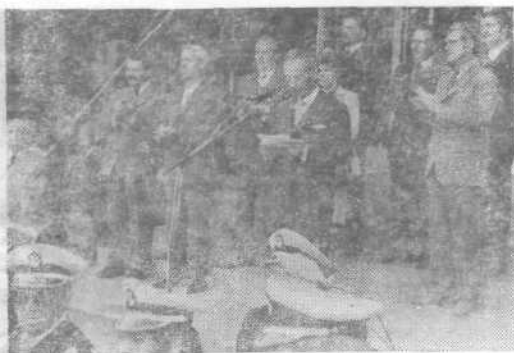
Tako vendar ne gre več naprej. Saj smo vendar ljudje!

Jernej Golar

UTRINKA Z LANSKOLETNE POVORKE

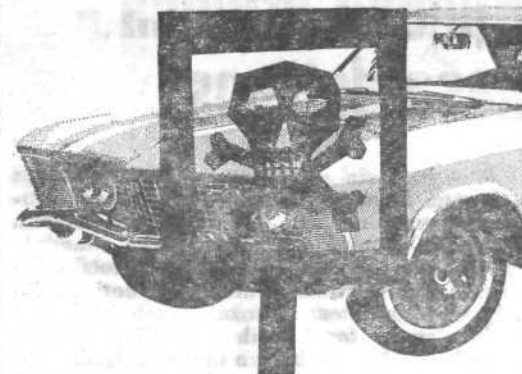

Raport komandanta parade

Slavnostna seja občinske skupščine

Kadar voziš, ne bodi požrešen!

Prehrana ima posredno ali neposredno velik delež pri mnogih prometnih nesrečah. Zato je naša naloga, da se ob vprašanju avtomobilistov prehrane podrobneje zadržimo.

Lahko bi na tem mestu najprej ločili priložnostne voznike od poklicnih. Posebej moramo obravnavati voznike, ki vozijo zaradi dnevnih opravkov le malo časa. Ti jedo povprečno redno doma in njih prehrana je v glavnem normalna, torej taka, ki ne vpliva negativno na čutne zaznave. Važnejši problem se pojavi pri šoferjih, ki več ur na dan nepretrgoma presedijo za volanom, pa naj bodo to poklicni šoferji ali pa navadni vozniki na počitnicah, ki se takrat spremenijo v prave »poklicne« šoferje.

Sleheri avtomobilist, ki sedi dovolj časa za volanom — posebno če obremeni svoje živčevje z izredno hitrostjo in veliko prometno gnečo — občuti živčno utrujenost. Živčni napor je torej tisti faktor, ki z zdravstvenega in tudi s prehranjevalnega vidika spremeni slehernega, še tako krotkega voznika v poklicnega dirkača. Sodelavci milanskega fiziološkega zavoda so ugotovili, kako važno funkcijo ima sladkor pri voznikovi prehrani. S sistematičnimi pregledi krvi so pri dirkačih ugotovili, da napor znatno zmanjša količino sladkorja, ki kroži v krvi po našem ožilju. Sladkor ima važno vlogo pri pravilnem delovanju živčevja. Vemo, da voznja z avtom v veliki meri prizadene živčevje in da od hitrosti odziva na čutne zaznave lahko zavisi naše življenje.

Sladkor je zelo važna hrana, toda s samim sladkorjem se ne moremo hraniti, zato si pač izberemo tako hrano, v kateri je sladkor v veliki meri zastopan. Seveda mora biti hrana prebavljiva. Kot vemo, se med prebavo zbere v prebavnih organih veliko krvi. Na ta način odtegnemo precej krvi živčevju, ki potem ne deluje dovolj hitro in natančno. ZATO NAJ SLEHERNI AVTOMOBILIST ZAUŽIJE MAJHNE KOLIČINE HRANE VEČKRAT NA DAN.

Ugotovili smo torej, da prehrana lahko vpliva na budnost našega živčnega sistema. To je pravzaprav smisel voznikove prehrane. Ta namreč na voznika vpliva na več načinov. Zaspanost in počasnost refleksov izziva izdatna hrana, ki tudi povzroča napor — živčni napor avtomobilske vožnje. Z laboratorijskimi poskusi so na prostovoljcih ugotovili tole: če sedimo kakih 10 ur za volanom, se naša pazljivost zmanjša za dvanajst odstotkov, hitrost in natančnost reagiranja pa kar za petnajst.

V. K.

FRUCTAL-ALKO

SADNO LIKERSKI KOMBINAT